

op til en Sideafstand paa 6 à 800 Favne. Udvalget formener, at Sideafstanden maa beregnes paa samme Maade, som om Garnene staa enkeltvis, og stiller derfor Ændringsforslag Nr. 44.

Naar Sildebundgarn og andre til Sildefangst tjenlige Redskaber skulde holde sig i en Sideafstand af henholdsvis 2 à 300 Favne og 100 à 150 Favne fra udsatte Sildebundgarn, alt eftersom Garnene ere udsatte paa de aabne Kyster eller i Fjorde, Vige og lignende Indskæringer fra Havet, finder Udvalget, at en Afstand af 20 Favne maa være en tilstrækkelig stor Afstand for andre Redskaber, samt at denne Afstand kun skal holdes fra selve Bundgarnet. I Overensstemmelse hermed er Ændringsforslag Nr. 45.

Udvalget finder, at der ikke er tilstrækkelig Føje til at fastsætte noget om, hvor nær Ruser og lignende Redskaber maa komme allerede udsatte Kroge, der staa enkeltvis, men derimod vel Krogeliner, og stiller derfor Ændringsforslag Nr. 46.

Ændringsforslag Nr. 47 er en Følge af Ændringsforslag Nr. 45.

Det har indenfor Udvalget været en Hovedopgave at komme til et ordentligt Maal for Rødspætten, der i Forbindelse med Aalen ere vore vigtigste Fiskearter, for hvilke der er sat Maal i Lovforslaget. Man er ganske paa det rene med, at et Maal paa $7\frac{3}{4}$ Tm. fra Snudespids til Hale-rod eller $9\frac{1}{2}$ Tm. Totallængde er vel lille, da det nugældende Maal er 8 Tm., og dette Maal for de vigtigste Rødspættefiskerier her i Danmark ingenlunde er for stort. Det er et Maal, som Fiskerne ere vante til, og en Nedsættelse af samme vilde meget let føre til, at Maalet — praktisk talt — blev endnu mindre. Det kunde ogsaa befrygtes, at en Nedsættelse af Maalet vilde nedsætte de danske Rødspætters Renommé paa det udenlandske, særlig paa det engelske Marked, hvor der forlanges en stor og udvoksen Fisk. Paa den anden Side erkender Udvalget, at der findes Fiskepladser her ved de danske Kyster, f. Eks. i Øresund, omkring Bornholm og

i Graadyb og paa forskellige Pladser af mindre Betydning, hvor Fisken falder mindre. Det kan nu være af forskellige Aarsager. I Øresund og Østersøen er Grunden den, at det er en særegen Art, en Dværgform, der vokser langsomt, sjældent naar en betydelig Størrelse, men bliver yngledygtig ved en meget ringe Størrelse. I Graadyb er Forholdet af en anden Beskaffenhed. Der indvandrer om Efteraaret og Vinteren et meget stort Antal Rødspætter, der næsten alle ere smaa. Efter et Par Maaneders Ophold ved Kysten forsvinde de; det er kun faa, der da have naaet en Størrelse af $7\frac{3}{4}$ Tm. Saa længe man ikke har internationale Maale-Bestemmelser for Rødspætten, og det er de fremmede Trawlere, der ligge i Vesterhavet, tilladt at tage Fisken, i hvor lille den end er, betyder et Mindstemaal af 8 Tm. et stort Tab for Rødspættefiskeriet ved Esbjerg. Den tilsyneladende simpleste Maade at komme ud over Vanskelighederne paa var at fastslaa et eller flere mindre Maal for Rødspætten paa Steder, hvor den ikke blev større; men det vilde i Praksis føre til urimelige Resultater. Enhver Fisker, der havde Rødspætter under det almindelige Maal, vilde paastaa, at Rødspættene vare fangede paa Steder, hvor et mindre Maal var lovligt; men heraf vilde følge, at Kontrollen blev umuliggjort, der blev slet intet Maal for Rødspætter. Vilde man paa den anden Side forlange, at Fiskeren, der havde Fisk under det almindelige Maal, skulde bevise, at Fisken var lovlig fanget, vilde et saadant Bevis i de allerfleste Tilfælde glippe. Det mindre Maal vilde ikke faa nogen Betydning. Udvalget er derfor enigt i at foreslaa som almindeligt Maal for Rødspætter 8 Tm. Et Flertal indenfor Udvalget foreslaar derhos, at det skal være tilladt paa de i § 15, 4de Stykke, i Lovforslaget nævnte Kyster at ilandbringe og med de i Lovforslaget omtalte Indskrænkninger forhandle Rødspætter til et Mindstemaal af $6\frac{1}{2}$ Tm. Det samme Flertal foreslaar endvidere, at Landbrugsministeren bemyndiges til i 2 Maaneder af Aaret at nedsætte Mindstemaalet for Rødspætter, fan-